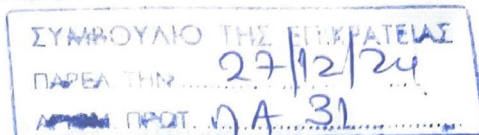

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

ΑΙΤΗΣΗ ΠΡΟΤΥΠΗΣ ΔΙΚΗΣ

(κατ'άρθρο 1 ν.3900/2010)

Της Ανώτατης Διοικήσεως Ενώσεως Δημοσίων Υπαλλήλων (ΑΔΕΔΥ), με έδρα στην Αθήνα, οδός Ψύλλα αρ.2 και Φιλελλήνων, ΑΦΜ 090280327, Δ' ΔΟΥ Αθηνών, όπως εκπροσωπείται νόμιμα.

Έχει ασκηθεί ενώπιον του Μονομελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών η με ΑΓ7562/2024 αγωγή του _____ στρεφόμενη κατά του Ελληνικού Δημοσίου, όπως εκπροσωπείται νόμιμα από τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών. Στην δίκη αυτή άσκησε πρόσθετη παρέμβαση με Π381/2024 η ΑΔΕΔΥ, αφού, σύμφωνα με το άρθρο 2 του καταστατικού της, μεταξύ των σκοπών της συγκαταλέγεται:

«Β) η σφυρηλάτηση της ενότητας και της συνεργασίας μεταξύ των μελών της και ο συντονισμός της δράσης τους για την διασφάλιση, την προστασία και την προαγωγή των οικονομικών, εργασιακών, κοινωνικών, ασφαλιστικών, συνταξιοδοτικών και γενικότερων συμφερόντων των Εργαζομένων στο Δημόσιο και την υπεράσπισή τους απέναντι σε κάθε αυθαιρεσία της εξουσίας»

Επειδή, ως προσθέτως παρεμβαίνουσα η ΑΔΕΔΥ αποτελεί διάδικο κατά την έννοια του άρθρου 1 ν.3900/2010 και ζητεί την εισαγωγή της με ΑΓ7562/2024 αγωγής στο Συμβούλιο της Επικρατείας ενόψει του ότι με αυτήν τίθεται το ζήτημα της νομοθετικής επαναφοράς των επιδομάτων εορτών και αδείας στους υπαλλήλους του Δημοσίου, σύμφωνα με την ρύθμιση του άρθρου 9 ν.3205/2003, ήτοι η καταβολή ως επιδόματος Χριστουγέννων ποσού ίσου με το βασικό μισθό του ενάγοντος υπαλλήλου, ως επιδόματος Πάσχα ποσού ίσου με το ήμισυ του βασικού μισθού, και ως επίδομα αδείας, ποσού ίσου με το ήμισυ του βασικού μισθού.

Ειδικότερα με την αγωγή αυτή τίθεται το ζήτημα του κατά πόσον παρίσταται σύμφωνη προς το Σύνταγμα, την Οδηγία 2041/2022/ΕΕ και το άρθρο 31 ΧΘΔ της Ένωσης αφ'ενός μεν η παράλειψη του κοινού νομοθέτη να επαναθεσμοθετήσει τα επιδόματα εορτών και αδείας στους εργαζομένους του Δημοσίου, στο ύψος που όριζε το άρθρο 9 ν.3205/2003, αφ'ετέρου η διατήρηση της καταργητικής ρύθμισης του ν.4093/2012, δώδεκα έτη μετά την ψήφισή της.

Επειδή, με την αυτή αγωγή τίθεται επίσης το ζήτημα, ως εκ της εξισώσεως των κατωτάτων μισθών των εργαζομένων στα κράτη μέλη της Ένωσης από την Οδηγία 2041/2022/ΕΕ, αδιακρίτως αν ανήκουν στο δημόσιο ή ιδιωτικό τομέα, με αναγωγή σε κοινά, καθολικά και αντικειμενικά κριτήρια, **της επεκτατικής εφαρμογής της αρχής της ισότητας εις τρόπον ώστε να ισχύσουν και στους εργαζόμενους του Δημοσίου οι ευνοϊκές ρυθμίσεις των άρθρων 136 και 213 π.δ. 80/2022 (Κώδικα Ατομικού Εργατικού Δικαίου) που ισχύουν στους εργαζόμενους του ιδιωτικού τομέα και να τους καταβάλλονται επιδόματα εορτών και αδείας στα αυτά ύψη που καταβάλλονται στους εργαζόμενους αυτούς**, ήτοι ως επιδόματος Χριστουγέννων ποσού ίσου με το βασικό μισθό, ως επιδόματος Πάσχα ποσού ίσου με το ήμισυ του βασικού μισθού, και ως επίδομα αδείας, ποσού ίσου με το ήμισυ του βασικού μισθού.

1. Ειδικότερα με την εκκρεμή αυτή αγωγή ζητείται η καταβολή σε εργαζόμενο του Δημοσίου, των επιδομάτων εορτών και αδείας που όριζε το άρθρο 9 ν.3205/2003, το οποίο ο κοινός νομοθέτης παρέλειψε κατά τρόπο αντίθετο προς το Σύνταγμα και το ενωσιακό δίκαιο να επαναφέρει στα επιμέρους νομοθετήματα που ψήφισε με τους ν.4354/2015, ν.5045/2023 και ν.4163/2024 καθορίζοντας τους βασικούς μισθούς/επιδόματα των εργαζομένων του Δημοσίου και διατηρώντας στα ίδια αυτά νομοθετήματα κατά τρόπο επίσης αντίθετο προς το Σύνταγμα και το ενωσιακό δίκαιο την καταργητική ρύθμιση της Παραγράφου Γ, Υποπαραγράφου Γ1 περ.1 ν.4093/2012.

Η παράλειψη του κοινού νομοθέτη να προβεί σε επαναφορά των επιδομάτων εορτών και αδείας στο Δημόσιο και δη στο ύψος που όριζε το άρθρο 9 ν.3205/2003, μέσω νομοθετικής ρύθμισης στους επιμέρους νόμους που ψηφίστηκαν από το 2015 και εντεύθεν, αποτελεί παράλειψη νομοθέτησης που αντίκειται σε κανόνες υπέρτερης τυπικής ισχύος και συγκεκριμένα στην συνταγματική αρχή της ισότητας στην κατανομή των δημοσίων βαρών (άρθρα 4 παρ.1 και 5 Συντ.) στην κρατική υποχρέωση για τη διασφάλιση των κοινωνικών δικαιωμάτων και του κοινωνικού κράτους δικαίου (άρθρο 25 παρ.1 εδ.α΄ Συντ.), στην αρχή της αναλογικότητας (άρθρο 25 παρ.1 εδ.δ΄ Συντ.), στην ισότιμη εκπλήρωση του χρέους της κοινωνικής και εθνικής αλληλεγγύης (άρθρο 25 παρ.4 Συντ.), στο σεβασμό της ανθρώπινης αξιοπρέπειας (άρθρο 2 Συντ.), και στο άρθρο 103 παρ.1 εδ.α΄ Συντ. που ορίζει ότι οι δημόσιοι υπάλληλοι αποτελούν εκτελεστές της θέλησης του Κράτους. Και τούτο διότι, ενόψει και της καθιερούμενης στο άρθρο 25 παρ.4 του Συντάγματος αξίωσης του Κράτους να εκπληρώνουν όλοι οι πολίτες το χρέος της κοινωνικής και εθνικής αλληλεγγύης, **δεν είναι επιτρεπτό η επιβάρυνση από τα μέτρα που ΕΛΗΦΘΗΣΑΝ προς αντιμετώπιση μιας δυσμενούς και παρατεταμένης οικονομικής κρίσης, ήτοι η κατάργηση των επιδομάτων εορτών και αδείας, να κατανέμεται και να διατηρείται ες αεί σε**

βάρος μόνον συγκεκριμένης κατηγορίας πολιτών, ήτοι των εργαζομένων στο Δημόσιο, διακυβεύουσα το αξιοπρεπές επίπεδο διαβιώσεώς τους, ενόψει μάλιστα της ραγδαίας ακρίβειας που πλήττει την Χώρα μας. Η σωρευτική επιβάρυνση αυτών των εργαζομένων, ιδίως όταν διατηρείται επί μακρόν και δη σε χρόνο απέχοντα άνω της δεκαετίας από τον δικαιολογητικό λόγο της το πρώτον επιβαρύνσεώς τους -οπότεν έχουν πλέον εκλείψει οι οξείες δημοσιονομικές συγκυρίες-, καθίσταται πλέον ιδιαίτερα μεγάλη, επαχθής και είναι πλέον εμφανής η υπέρβαση των ορίων της αναλογικότητας και της ισότητας στην κατανομή των δημόσιων βαρών. Τούτο δε λαμβάνοντας υπόψη το ότι ο κοινός νομοθέτης αφ'ενός μεν διατηρεί αδικαιολογήτως την επίδικη κατάργηση των επιδομάτων εορτών και αδείας, αφ'ετέρου όμως παραλείπει την νομοθετική επαναθεσμοθέτηση των επιδομάτων εορτών και αδείας, χωρίς να επικαλείται πλέον κανένα δημοσιονομικό λόγο στηριζόμενο σε επικαιροποιημένα οικονομικά στοιχεία που να δικαιολογούν την προσφορότητα/αναγκαιότητα της συγκεκριμένης οικονομικής επιβάρυνσης της συγκεκριμένης κατηγορίας εργαζομένων.

Η διατήρηση του υπόψη καταργητικού μέτρου με τους ν.4354/2015, ν.5045/2023 και ν.4163/2024 και η σωρευτική παράλειψη νομοθέτησης της επαναφοράς των επιδομάτων εορτών και αδείας στο ύψος που όριζε το άρθρο 9 ν.3205/2003 αποτελεί τη γενεσιουργό αιτία της αιτούμενης αποζημίωσης κατ'άρθρο 105 ΕισΝΑΚ, αφού αντίκειται στα άρθρα 2 παρ.1, 4 παρ.1, 5, 25 1 περ.α', περ.β', περ.γ' και παρ.4 Συντ., καθώς και στο άρθρο 103 παρ.1 εδ.α' Συντ., ενώ λόγω του ότι στον ιδιωτικό τομέα οι μισθωτοί λαμβάνουν ως Δώρο Χριστουγέννων έναν ολόκληρο μισθό και ως Δώρο Πάσχα το ήμισυ αυτού και ως επίδομα αδείας πάλι το ήμισυ αυτού, αντίκειται στην Οδηγία 2022/2041 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ της 19ης Οκτωβρίου 2022 για επαρκείς κατώτατους μισθούς στην Ευρωπαϊκή Ένωση, καθώς και στο άρθρο 31 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

2. Σε κάθε δε περίπτωση, με την αγωγή αυτή, της οποίας η εισαγωγή ζητείται στο Συμβούλιο της Επικρατείας κατ'άρθρο 1 ν.3900/2010 ζητείται με βάση την αρχή της ισότητας η επέκταση των ευνοϊκών ρυθμίσεων του άρθρου 1 της ΥΑ 19040/1981 (ΦΕΚ Β 742 1981): Επιδόματα (δώρα) εορτών μισθωτών ιδιωτικού δικαίου και ήδη άρθρου 136 π.δ. 80/2022, όπως και του άρθρου 3 ν.4504/1966 και ήδη άρθρου 213 π.δ. 80/2022 στους εργαζομένους στο Δημόσιο εις τρόπον ώστε το εναγόμενο να καταβάλει στον ενάγοντα, εργαζόμενο στο Δημόσιο, για τα έτη 2023 και 2024, έναν ολόκληρο βασικό μισθό ως επίδομα Χριστουγέννων, το ήμισυ του μισθού ως επίδομα Πάσχα και το ήμισυ του μισθού ως επίδομα αδείας.

Τούτο δε το αίτημα βασίζεται στις κάτωθι επισημάνσεις:

- α. Ότι βάσει του άρθρου 14 ν.5163/2024 η προσαύξηση από το 2026 των βασικών μισθών του δημοσίου τομέα ορίζεται ισόποση με την εκάστοτε ονομαστική αύξηση του κατωτάτου μισθού του ιδιωτικού τομέα.
- β. Ότι η Οδηγία 2041/2022/ΕΕ σκοπεύει στην αποφυγή διακρίσεων ως προς το ύψος του κατωτάτου μισθού των εργαζομένων των κρατών μελών, χωρίς ιδίως να κάνει οιαδήποτε διάκριση μεταξύ εργαζομένων του δημοσίου και ιδιωτικού τομέα.
- γ. Ότι τα κριτήρια που κατά την Οδηγία επιδρούν στην διαμόρφωση των κατωτάτων μισθών είναι κοινά, καθολικά και αντικειμενικά σε σχέση με τις 2 κατηγορίες εργαζομένων, ήτοι οι εθνικές-κοινωνικές ανάγκες, η αγοραστική δύναμη των μισθών, το κόστος διαβίωσης, το γενικό επίπεδο των μισθών και η κατανομή τους, ο ρυθμός αύξησης των μισθών και τα εθνικά επίπεδα και οι εξελίξεις, μακροπρόθεσμα, στην παραγωγικότητα.
- δ. Ότι, κατά την αυτή Οδηγία οι δημοσιονομικές δυνατότητες ενός κράτους μέλους ουδόλως αποτελούν επιτρεπτά κριτήρια διαμόρφωσης του κατωτάτου μισθού ορισμένης κατηγορίας εργαζομένων.

Επειδή, προς υποστήριξη της παρούσας αίτησης υποβάλλεται ακριβές αντίγραφο της με ΑΓ 7562/2024 αγωγής, της με Π381/2024 πρόσθετης παρέμβασης και παράβολο ύψους 300 ευρώ (δύο διπλότυπα των 150€).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΖΗΤΟΥΜΕ

Την εισαγωγή κατ'άρθρο 1 ν.3900/2010 της με ΑΓ7562/2024 αγωγής στο Συμβούλιο της Επικρατείας, ενόψει του ότι με αυτήν τίθεται το ζήτημα της επαναφοράς των επιδομάτων εορτών και αδείας στο σύνολο των υπαλλήλων του Δημοσίου, στα ύψη που εγγυάτο το άρθρο 9 ν.3205/2003 και που για τους εργαζόμενους του ιδιωτικού τομέα εγγυώνται τα άρθρα 136 και 213 π.δ. 80/2022, και το οποίο αφορά το σύνολο των δόκιμων και μόνιμων πολιτικών δημοσίων υπαλλήλων, τα συμφέροντα των οποίων προασπίζεται η αιτούσα.

Αθήνα, 27.12.2024

Η πληρεξούσια δικηγόρος

ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΥ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ - M.Juris Oxford
ΠΡΟΛΟΓ. 17 ΑΘΗΝΑ Τ.Κ. 106 74
ΑΦΜ: 140553603 - ΔΟΥ: Δ' ΑΘΗΝΩΝ
Α.Μ. Δ.Τ.Α. 33498
ΤΗΛ/ΝΑ: 210 7220055 - 6973 006163
e-mail: m.panagou@mplawoffice.gr